

Jusfittsministeren (Nellemann): Jeg tror — jeg har idetmindste forstaaet det saaledes — at Forslagsstillerne i det andet Thing ved dette Lovforslag kun have havt Retsbetjentene for Die, og det er en Formening, hvori jeg maa søle mig bestyrket ved den Forbindelse, hvori dette Lovforslag staar med Behandlingen af Lovforslaget om Kontorudgifterne for Retsbetjente. Det var jo oprindeligt paatænt at stille Vindringsforslag af samme eller tilsvarende Indhold som dette lille Lovforslag til det nævnte Lovforslag om Kontorhold for Retsbetjente, og det viser jo, at man kun har havt for Die de Udgifter, som kunde paaføres dem, hvis de uden Veberlag skulde besørge denne Budsenselse. Jeg er enig i den Betragtning, som er fremsført fra flere Sider, baade her og i det andet Thing, at en saadan Afgang for Retsbetjente til at benytte Bude, enten det nu er Husmænd, der dertil beordres, eller det er antagne Bude, ikke bør være tilstede som Regel; thi siden Landpostvæsenets Udvikling er det jo ganske vist saa, at i de allerfleste Tilfælde vil det være den naturligt og rimeligste Maade at besørge disse Ting paa, at lade dem gaa gennem Postvæsenet. Men paa den anden Side mener jeg, at det ikke gaar an ubetinget at slaa en Streg over Retsbetjentenes Afgang til at benytte Bude til Forsendelsen, thi der kan jo tentes særlige Omstændigheder, hvorunder det kan være nødvendigt for dem; det vil være Undtagelser, mener jeg, men man kan ikke ubetinget sige, at saadanne ikke kunne forekomme. Derfor er det, jeg har ment, at man kunde gaa ind paa en saadan Ordning af dette Forhold, at det vel blev udtalt som Regel, at Retsbetjentene skulde bruge Posten, men ved Siden deraf blev udtalt, at naar dette ikke var muligt, og de maatte benytte Bude, skulde de være berettigede til at antage Saadanne for Statskassens Regning, benytte leiede Bude og opsøre Betalingen derfor paa deres Regnskab. Det kan man, mener jeg, saa meget roligere gaa ind paa, som Spørgsmaalet i pekuniær Henseende neppe vil have stor Betydning; jeg tror ikke, man behøver at frygte for, at det vil blive store eller uventet trykkende Udgifter, man paa den Maade kaster over paa Statskassen. Dertil kommer, at det er jo Udgifter, der i hvert Fald skulle bæres enten af den Ene eller den Anden, det er ikke Udgifter, der ellers ikke vilde finde Steb, men Spørgsmaalet er kun, om de falde paa den Ene eller den Anden. Derfor har jeg troet, at al Billighed og Nimelighed taler for at befri Kommunerne for en saadan Byrde for Retsbetjentenes Skyld; men jeg tror ogsaa netop, at disse Betragtninger føre til, at man tør forudsætte, at et Vindringsforslag, som gjør det klart, at der kun handles om Retsbetjentenes Afgang til at sende Bud, ikke kan

være uoverensstemmende med Forslagsstillernes Mening; jeg antager ikke, det kan komme i Strid med, hvad de have tilfigtet med deres Forslag. Lovrigt skal jeg, ihukommende den ærede Formands Bemærkning, ikke her indlade mig nærmere paa at tale om Vindringsforslaget, forinden det foreligger.

Da Ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Formanden: Jeg maa bede mulige Vindringsforslag indgivne temmelig hurtigt, for at ikke Sagens videre Gang skal opholdes.

Der er ikke Mere paa Dagsordenen. — Idet jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, som vil være paa Torsdag Kl. 1¹/₂, nævner jeg, at jeg har Grund til at tro, at Udvalgets Betænkning angaaende Lovforslaget om Løds- og Skibsafgifter vil kunne foreligge til den Tid. — Det er nærmest med denne Foreligger af Betænkningen inden Torsdag for Die, at jeg ansætter Sagen om Brændevinsafgift paa Dagsordenen for dette Møde, hvis Dagsorden vil være:

1) Valg for Landstingets Vedkommende af 2 Statsrevisorer med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1881—82.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Beskatningen af Brændevinsbrænding.

Mødet hævet Kl. 2. 25'.